

Список використаних джерел:

1. Кара-Васильєва Т. В. *Українська народна вишивка*. – Київ: Либідь, 2005.
2. Косміна О. Ю. *Традиційне вбрання українців*. – Київ: Балтія-Друк, 2011.
3. Стельмашук Г. Г. *Український народний одяг*. – Львів: Світ, 2000.
4. Матейко К. І. *Український народний одяг*. – Київ: Наукова думка, 1977.
5. Білан М. С., Стельмашук Г. Г. *Український стрій*. – Львів: Фенікс, 2000.
6. Никорак О. І. *Українська народна тканина і вишивка*. – Львів: Інститут народознавства НАН України, 2004.
7. Воропай О. *Звичай нашого народу*. – Київ: Оберіг, 1993.
8. *Українське народне мистецтво: Вишивка* / за ред. Р. Захарчук-Чугай. – Київ: Мистецтво, 1988.
9. Артюх Л. Ф. *Українська народна вишивка: традиції і сучасність*. – Київ: Наукова думка, 2010.
10. Офіційний сайт Національний музей народної архітектури та побуту України – розділ «Народний одяг та вишивка».

СТИЛІЗАЦІЯ ТА ДЕКОРАТИВНІСТЬ ЯК ЗАСОБИ ХУДОЖНЬОЇ ВИРАЗНОСТІ У ЖИВОПИСІ

Аліна ПОЛИГАЧ

студентка групи ГД-24

кафедри інформаційних,

мультимедійних технологій та дизайну

Черкаського державного фахового бізнес-коледжу, м. Черкаси

Науковий керівник: старший викладач **Оксана СІРА**

Черкаський державний фаховий бізнес-коледж, м. Черкаси

У сучасному мистецтві декоративний живопис відіграє важливу роль у формуванні художньо-образної системи твору. Одними з ключових засобів художньої виразності є стилізація та декоративність, які забезпечують узагальнення форми, акцентування естетичних характеристик та створення цілісного візуального образу.

Стилізація розглядається як процес свідомого перетворення реальних форм відповідно до художнього задуму митця. Вона передбачає відбір характерних рис об'єкта та їх узагальнення, що сприяє створенню виразного та впізнаваного образу [1, с. 28]. У декоративному живописі стилізація часто поєднується з умовністю зображення, спрощенням деталей та підкресленням ритмічної організації композиції.

Варто зазначити, що стилізація може здійснюватися на різних рівнях художнього узагальнення — від незначного спрощення форми до її повної трансформації у декоративний знак або символ. Такий підхід дозволяє митцю не лише відтворювати дійсність, а й інтерпретувати її відповідно до власного світогляду та естетичних пріоритетів. У цьому контексті стилізація виступає не лише технічним прийомом, а й важливим засобом художнього мислення.

Декоративність, у свою чергу, виступає як принцип організації художнього простору, що ґрунтується на гармонії кольору, ритму, орнаментальності та площинності зображення. Вона спрямована не на ілюзорне відтворення реальності, а на створення естетично завершеного образу, що впливає на емоційне сприйняття глядача [2, с. 18].

Однією з характерних ознак декоративного живопису є активне використання кольору як самостійного засобу виразності. Колір у такому випадку виконує не лише описову

функцію, а й формує настрій твору, підсилює його емоційне звучання та створює цілісну композиційну єдність. Контрастні або гармонійні кольорові поєднання сприяють підкресленню ритміки та динаміки зображення (Рис.1)

Рисунок 1. Тарілка декоративна «Серпень» (Наталія Статива-Жарко)

Важливим аспектом є взаємодія стилізації та декоративності у процесі формування композиції. Завдяки стилізації художник може трансформувати природні форми, надаючи їм узагальненого характеру, тоді як декоративність забезпечує цілісність та гармонійність візуального рішення. Таке поєднання дозволяє створювати твори, що вирізняються виразністю, ритмічністю та емоційною насиченістю [3, с. 242].

Крім того, декоративний живопис тісно пов'язаний із традиціями народного мистецтва, де стилізація та орнаментальність відіграють провідну роль. Звернення до таких традицій сприяє збереженню культурної спадщини та її переосмисленню у сучасному художньому контексті. Це особливо актуально в умовах розвитку сучасного дизайну та візуальної культури, де декоративні елементи активно інтегруються у нові форми художнього вираження.

Отже, стилізація та декоративність є важливими засобами художньої виразності у живописі. Вони сприяють формуванню індивідуальної художньої мови митця, забезпечують цілісність композиції та підсилюють емоційний вплив твору на глядача. Їх використання є актуальним як у традиційному, так і в сучасному мистецтві.

Список використаних джерел

1. Бойко В. М. Основи декоративного живопису. Київ: Видавництво, 2018. 120 с.
2. Іванова О. П. Теорія мистецтва. Львів: Світ, 2016. 200 с.
3. Петров С. А. Композиція в образотворчому мистецтві. Харків: Основа, 2015. 256 с.